

[H. C. Andersen.]

var til Forhandling her —, at man kommer til paa en eller anden Maade at finde Midler til at faa disse unge, som drager ind til Byen, tilbage til Landkommunerne, hvor de hører hjemme, thi dèr er der Brug for dem.

Jeg ser saaledes paa Sagen, at der er Arbejde at finde ude paa Landet i Landkommunerne ved Landbrugsarbejdet i denne Tid. Ja, saa skulde de jo beskæftiges ogsaa med Undervisning, og de skulde kunne søge Sport, hvor den nu findes. Det vil ikke være vanskeligt. Jeg vil tro, at man altid gør bedst i at lade de unge selv, om de har Lyst til det, finde Vej til disse Ting, til Undervisning og til Sport. Det vil ikke være vanskeligt for dem at finde Vej til begge Dele i Landkommunerne.

Saaledes er Forholdet i Virkeligheden. Man kan nok lave Skoler eller Lejre, som man har gjort det, hvad man nu vil kalde dem, Ungdomsarbejdsløshedslejre eller Ungdomsarbejdsløshedsskoler, men jeg synes ikke, at det er videre bevendt med dem. Jeg har set dem, og det har flere af dette høje Tings Medlemmer. Man drager til Arbejde derude, man gaar i Skoven, man bryder Stød, laver Kælkebaner, eller hvad det nu er, men det er ikke Arbejde, der har de unge Menneskers Interesse. I Virkeligheden har det det ikke, for de kan ikke frigøre sig for den Tanke, at det Arbejde, de dèr gaar og piller med, ikke er ganske nødvendigt. Og hvis man ikke indser — det gælder vel især de unge —, at det Arbejde, man udfører, er et nyttigt, et nødvendigt Arbejde, ja, saa mister man forholdsvis hurtigt Interessen for det, og saa tror jeg ikke, at dette er Vejen til at genrejse det faldne Mod, som skulde have Genrejsning behov. Der er talt saa meget om Frivillighedsprincippet, og at det skal man fastholde i denne Lov. Det kan man naturligvis godt sige. En Lærer ved en saadan Skole, eller hvad man vil kalde det, har betroet mig, at Frivillighedsprincippet er man nødt til at holde fast paa, thi der staar ude omkring en saadan Ungdomsarbejdsløshedsskole andre, som fortæller de unge, at de maa endelig passe paa, at der ikke er nogen, som faar Kommando over dem, de maa ikke være Slaver, det er vel ikke Meningen. Og dette skal man vogte sig for; derfor skal man meget passe paa, at Frivillighedsprincippet ikke sættes til.

Vor Ungdom vil uden Tvivl gerne i Gang med et Arbejde, men jeg ser saadan paa det, at de unge helst vil have, at det skal være et nyttigt Arbejde, altsaa, som mit Parti har krævet det Gang paa Gang,

et produktivt Arbejde, og jeg tror ikke, at de vil være kede af det, selv om de ved dette Arbejde mærker en Styrelse og en virkelig ledende Haand. Derfor vilde jeg finde det klogt, om man havde taget Hensyn til de Ændringsforslag, som Venstre har stillet til disse Lovforslag. Jeg tror, man bedre vilde have kunnet løse denne Opgave, om man havde taget Hensyn dertil, bedre, end man vil kunne det efter Lovforslaget, saaledes som det nu ser ud.

Da man ikke vil tage Hensyn til disse Ændringsforslag, er vor Stilling over for Lovforslaget i Aar, som den var i Fjor: at vi ikke kan medvirke til dets Gennemførelse.

Ludvig Christensen: Jeg er ganske enig med Venstres ærede Ordfører (H. C. Andersen) i, at det, Ungdommen helst vil, er at faa Adgang til at udføre et virkelig nyttigt Arbejde i det almindelige Produktionsliv. Men jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører, hvor i Venstres Ændringsforslag ligger der nogen virkelig Garanti for at skabe saadant Arbejde for Ungdommen, for en saadan Garanti maatte da være Forudsætningen for, at man for Alvor kunde drøfte Muligheden af at gaa ind paa Venstres Ændringsforslag. Det forekommer mig ikke, at der i de Ændringsforslag, der her er stillet, ligger nogen som helst Garanti for, at Ungdommen kan komme ind paa virkelig samfundsnyttig Produktion ved Arbejde, de unge har Interesse for. Og naar man nu heller ikke fra Venstres Side for Alvor kan pege paa det, og vi derfor staar over for at skulle skabe et Surrogat, kan jeg ikke begribe, hvorfor Venstre ikke kan være med til denne Opgaves Løsning. Jeg hørte jo, hvordan Venstres ærede Ordfører nys gjorde Forsøg paa at slippe bort fra den Kendsgerning, at naar Loven ikke er anvendt ude omkring paa det store Bondeland, saa er det Venstres Skyld. Jeg tror, det er forgæves, den ærede Ordfører søger at gøre det høje Tings Medlemmer indforstaaet med, at det ikke er Venstre, der er Skyld i, at det store Flertal af Landsogne overhovedet ikke anvender denne Lov. Henvisningen til, at der er nogle ganske faa Sogne rundt omkring i Landet, hvor Socialdemokratiet eller Socialdemokratiet sammen med Radikale eller Konservative har Flertal, gælder ingenting, for de Sogne findes jo omkring ved Byerne, dèr, hvor Samarbejde mellem de paagældende Sogne og Bykommunerne er ganske naturligt. Derfor kan Motiveringen ikke anvendes.

Vi har ude i Vandrehallen et Ord, der